

ralforsamlingens resolution 1995 (XXI) og styrelsesrådets beslutning 45 (VII) at overveje mulige reformer af UNCTAD's industrielle maskineri og arbejdsmetoder med henblik på at øge organisationens effektivitet og at fremlægge konkrete forslag om forbedringer således at UNCTAD vil blive sat i stand til at fremlægge specifikke anbefalinger for generalforsamlingen.

Operative paragraf 4 blev af mange vestlande anset for uheldig, fordi denne paragraf omend indirekte beskæftiger sig med tilrættelæggelsen af UNCTAD III på et tidspunkt, hvor UNCTAD's styrelsesråd endnu ikke har færdigbehandlet sagen. Ingen lande forlangte imidlertid særafstemning om paragraffen hverken i udvalget eller i plenarforsamlingen.

Industrilandene fremhævede, at der ikke var dokumenteret noget behov for en reorganisering af UNCTAD's institutionelle maskineri. Baggrunden for deres holdning var, at de ikke ønskede at tilslutte sig formuleringer, der ville kunne bane vej for en ændring af UNCTAD til et forhandlingsorgan. Nogle vestlande tog på denne baggrund afstand fra både paragraf 5 og paragraf 6. Andre lande herunder de nordiske mente, at den endelige formulering af paragraf 5 var så afdæmpet, at den ville kunne accepteres.

Under afstemningen i udvalget blev der forlangt særafstemning om operative paragraf 5 og 6.

Paragraf 5 blev vedtaget med 59 stemmer for, 6 imod (herunder USA, Storbritannien og Japan) og 13 afståelser (østlandene, Australien, Belgien og Canada).

Paragraf 6 blev vedtaget med 50 stemmer for, 12 imod (østlandene, USA, Storbritannien og Japan) og 13 afståelser (de øvrige vestlande, Argentina, Rumænien og Sydafrika).

Finland afgav inden afstemningen om resolutionsforslaget som helhed en stemmeforklaring på de nordiske landes vegne, hvori det nævntes at man støttede beslutningen om UNCTAD III's afholdelse, og at man derfor kunne stemme for forslaget som helhed. De nordiske lande kunne derimod ikke tilslutte sig paragraf 6. Problemerne vedrørende UNCTAD's institutionelle opbygning var behandlet i generalforsamlingens resolution 1995 (XXI) og i styrelsesrådets resolution 45 (VII), der stadig måtte

anses som et tilstrækkeligt grundlag for de fortsatte overvejelser om det institutionelle maskineri. Det fremhævedes, at der snarere var behov for politisk vilje end for institutionelle ændringer.

Resolutionsforslaget som helhed blev vedtaget i udvalget med 68 stemmer for, ingen imod og 12 afståelser (østlandene, USA, Storbritannien og Japan).

I plenarforsamlingen blev der kun forlangt særafstemning om paragraf 6. Paragraffen blev vedtaget med 83 stemmer for (udviklingslandene og Holland), 13 imod (østlandene bortset fra Rumænien samt Japan, Sydafrika, Storbritannien og USA) og 20 afståelser (de nordiske lande, Argentina, Australien, Belgien, Canada, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Malta, New Zealand, Paraguay, Portugal, Rumænien, Spanien og Østrig).

Forslaget som helhed blev vedtaget med 102 stemmer for, ingen imod og 13 afståelser (østlandene bortset fra Rumænien samt Japan, Sydafrika, Storbritannien og USA). (Res. 2725 (XXV)).

4. **Udviklingslandene** forhandlede længe indbyrdes om muligheden af at fremlægge et resolutionsforslag om toldpræferencespørgsmålet. På grund af disse landes divergerende interesser lykkedes det dem imidlertid ikke at opnå enighed om en tekst. Så vidt det har kunnet oplyses, drejede uenigheden sig først og fremmest om hvorledes man i forbindelse med præferencesystemets gennemførelse burde afvikle de omvendte toldpræferencer d. v. s. præferencer, som visse udviklingslande yder visse industrilandene, og om hvorledes man i arrangementet burde tage hensyn til de mindst industrialiserede udviklingslandes interesser.

FN's organisation for industriel udvikling (UNIDO).

(Dagsordenens punkt 38).

- a) Beretning fra styrelsesrådet.
- b) Bekræftelse af udnævnelsen af UNIDO's eksekutivdirektør.

a. Den årlige beretning fra UNIDO introduceredes i 2. udvalg af UNIDO's eksekutive